

פרשת עקב

ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו (יא, כב)

וברש"י, 'ולדבקה בו' אפשר לומר כן והלא אש אוכלה הוא אלא הדבק בתלמידים ובחכמים ומעלה אני עליך כאילו נדבקת בו.

והוא מגמ' סוף כתובות (קיא, ב) ולדבקה בו, וכי אפשר לאדם לידבק בשכינה, אלא כל המשיא בתו לת"ח והעושה פרקמטיא לת"ח והמהנה ת"ח מנכסיו וכו'.

ויל"ע דבפרשה זו עצמה קודם לזה (י, כ) כתיב ובו תדבק, ולמה לא פירש רש"י שם כך.

אלא י"ל דחלוקות הפרשיות בזה, דהרי פסוק זה כתוב מיד אחר פרשת והיה אם שמוע דמיירי בהמון העם שעוסקין בפרנסה, ואליהם אומר הפסוק כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה, לאהבה וגו' ולדבקה בו לידבק בת"ח, ולעיל דאיירי ביחיד לא שייכא כ"כ ענין זה דבו תדבק.

ויותר מצינו בנפה"ח דטעמא שבפרשה ראשונה של ק"ש שנאמרה בלשון יחיד דכתיב ובכל מאדך שפירשו רז"ל בכל ממונך, משא"כ בפרשה שניה שנאמרה לרבים לא נאמר בכל מאדכם.

והנה בסוף שתי הפרשיות נכתבו ג' מצות, תפילין של יד ותפילין של ראש ומזוזה. ובפרשה שניה נאמר הכל בלשון רבים חוץ ממצוות מזוזה שנאמרה בלשון יחיד, כי הנה תש"י צריכין שימה נגד הלב והוא כנגד בכל לבבך, ותש"ר כנגד הנשמה שבמח כדאיתא בש"ע הלכות תפילין, והוא כנגד בכל נפשך. ואילו מזוזה היא על הבית דהיינו רכושו וממונו, והוא כנגד בכל מאדך והואיל ובפרשה ב' לא כתיב בכל מאדכם, לפיכך נשתנתה גם מצות מזוזה שבה ליכתב בלשון יחיד.

מקור: רבי שלמה פישר שליט"א